

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

لاری رومانوف، گلوبال ریسرچ، ۷، ۱۰ و ۱۱ فبروری ۲۰۲۰
برگردان: طلحه حسنی
۰۲ اپریل ۲۰۲۲

بخش دوم: بذرهای تراریخته، سلاحی دیگر

(۱)

بذرهای تراریخته (بذرهای اصلاح شده ژنتیکی) حامل خطر بالایی برای سلامت همه ملت‌هاست، آنقدر بالا که به دلایل متعدد، احتمالاً ضرورت دارد تا بی‌درنگ ممنوع شوند. این موضوع برای بحث در اینجا بسیار وسیع است، اما از یک زاویه توجه مختصری به آن لازم است. اگر از ما درباره منشأ بذرهای اصلاح شده پرسیده شود، که ایده آن از کجا آمد و پرورش یافت؛ و چه کسانی تحقیقات آن را انجام دادند و چه کسانی بودجه‌اش را تأمین کردند، چه پاسخی خواهیم داد؟ احتمالاً می‌گوئیم، منطقاً، شاید اصل این ایده از دیپارتمان بیولوژی و کشاورزی دانشگاهی آمده باشد؛ یا یک آزمایشگاه دولتی که تحقیقاتی روی مواد غذایی انجام می‌داده، به این فکر رسیده و پیگیری کرده است؛ یا، یک کمپانی خصوصی در عرصه کشاورزی به دنبال انواع غلات با بازدهی بیشتر بوده و وارد این روند شده است.

شاید ما همه جواب‌های بالا را مطرح کنیم، اما در همه موارد هم اشتباه می‌کنیم. طراحی، ترویج، تحقیق و تأمین مالی بذرهای تراریخته توسط وزارت دفاع ایالات متحده انجام شده است. ایده دستکاری ژنتیکی بذرهای هرگز برای سیر کردن گرسنه‌ها نبود، بلکه در عوض از ابتداء به عنوان یک سلاح طراحی و توسعه یافت، و دقیق‌تر، به عنوان یک سیستم حمل تسلیحات. هدف بذرهای تراریخته هرگز، نه برای حمایت از زندگی انسان، بلکه برای نابودی آن بود.

بذرهای دستکاری ژنتیکی شده از محصولات سنتی این بذرهای، نه پر بارتر هستند و نه سالم‌تر و به مراتب گران‌تر و زیان‌آورتر نیز می‌باشند، و نیز، تقریباً به عنوان یک برتری غیرقابل مقاومت نظامی علیه هر ملتی است که به این منابع دانه‌های غذایی وابسته می‌شود. اول آن که، دولت امریکا می‌تواند با خودداری از تأمین بذر برای کشوری که مورد علاقه‌اش نیست، از آن به عنوان یک سلاح سیاسی استفاده کند؛ که نتیجه‌اش قحطی و کوچ گسترده است. نکته دوم

نکته‌ای شیطانی است، یعنی گروه‌های متعددی با تکنولوژی پیوند ژنتیک، تزریق دی‌ان‌ای نامربوط در انواع بذر را تجربه کرده‌اند.

در یک مورد یک اداره دولتی در کانادا، ژن «ضد یخ» را در خون ماهی‌ها در آب‌های قطب شمال کشف کرد که به آنها امکان زنده ماندن در آب با درجه حرارت زیر صفر را می‌داد. ۲۰ دانشمندان این ژن را در محصولات گندم کانادا وارد کردند، که به گندم امکان می‌داد تا در درجه حرارت یخ زدن بدون خراب شدن مقاومت کند. «مونسانتو»، همچنین، این ژن‌ها را به زور وارد گوجه‌فرنگی کرد، که نتیجه‌اش اولین گوجه‌فرنگی با ارگانیزم دستکاری شده ژنتیکی بود. ۲۱ یک آزمایشگاه تحقیقاتی امریکائی ژن کرم شب‌تاب را در مزارع تنباکو وارد کرد که در نتیجه مزارع تنباکو در تاریکی می‌درخشیدند. ۲۲

این مثال‌ها ممکن است بی‌خطر به نظر بیایند، اما مواردی وجود دارند که چندان هم بی‌خطر نیستند. وزارت دفاع ایالات متحده سرمایه‌گذاری عظیمی در تحقیقات برای تزریق ژن‌های مهلک در محصولات بذرهای تراریخته کرده است، از جمله آبله، ویروس‌های آنفولانزای مرغی و خوک، ویروس‌های کرونا، طاعون، ایدز و باز هم بیشتر. چنین علمی به عنوان یک سلاح جنگی، بسیار گرانبها است. چرا باید با شلیک گلوله جنگی را شروع کرد، در حالی که مونسانتو یا کارگیل می‌توانند برنج، ذرت و دانه سویائی بفروشند که حامل آبله، H5N1، و یا ویروس کرونا باشد؟ این دانه‌ها بعد از برداشت و انتقال‌شان به مواد غذایی کشوری، می‌توانند در طول چند هفته، بدون شلیک حتی یک گلوله، ۵۰ درصد یا بیشتر جمعیت آن را از بین ببرند.

این دقیقاً همان دلیلی است که بذرهای دستکاری ژنتیکی شده توسط امریکائی‌ها طراحی و توسعه یافت. این یک سلاح جنگی است و به قصد انتقال ویروسی مهلک یا دیگر بیماری‌ها به همه جمعیت یک کشور طراحی شده است. به معنای دقیق کلمه نابودی دشمن بدون کمترین خطری برای مهاجم. بسیاری از دانشمندان و اسناد ارتش ایالات متحده نشان داده‌اند که بذرها به مراتب ارزان‌تر و بسیار مؤثرتر از بمب‌ها در تلاش برای سرکردگی نظامی است. یکی از این اسنادی که پیش‌تر جایی مورد بحث قرار دادم، هزینه مرگ هر یک نفر از جمعیت دشمن به وسیله سلاح‌های هسته‌ای، متعارف و بیولوژیکی را بررسی و مقایسه کرده و نتیجه می‌گیرد که میزان سفارش برای دومی (سلاح‌های متعارف) کمتر از سابق است.

در سال ۲۰۰۱ دانشمندان در آزمایشگاه بیولوژی «اپیکایت» در سن‌دیگو در ایالت کالیفرنیا، یک ذرت تراریخته ضدبارداری درست کردند، که کاشف به عمل آمد حاوی نوع نادری از آنتی‌بادی انسانی است که به اسپرم حمله می‌کند. پژوهشگران ژن‌های تنظیم‌کننده تولید این آنتی‌بادی‌ها را جدا کرده و در گیاه ذرت وارد می‌کردند، و بدین ترتیب کارخانه‌های داروی ضدبارداری می‌ساختند. ۲۳ و ۲۴ مدت کوتاهی بعد از بیانیه مطبوعاتی ۲۰۰۱ اپیکایت، تمام بحث‌های مربوط به این «پیشرفت علمی دارویی» عجیب و غریب در رسانه‌ها و کانال‌های پژوهشی ناپدید شدند. مالکیت کمپانی به بیولکس انتقال یافت و دیگر چیزی در هیچ رسانه‌ای درباره تولید ذرت کشنده اسپرم شنیده نشد. اپیکایت، دوپونت و سینجنتا (حامیان مالی خزانه بذرهای سوالبارد) سرمایه‌گذاری مشترکی برای همکاری متقابل و استفاده از این تکنولوژی انجام دادند. سیلویا ریبریو، از گروه سازمان‌های غیردولتی ای‌تی‌سی، در مقاله‌ای در «مکزیکن دیلی لاجورنادا» هشدار داد که، «قدرت ذرت کشنده اسپرم به عنوان یک سلاح بیولوژیک بسیار بالاست»، و موضوع اجرای عقیم‌سازی اجباری علیه مردم بومی را یادآور شد.

خزانه بذرهای روز مبادا در سوالبارد

یک عامل جدی و جدید برای نگرانی، خبر تازه انتشار یافته‌ای است درباره یک گنبد بذر، ساخته شده روی یک صخره به نام سوالبارد، در جایی بسیار دور، نزدیک قطب شمال که مالک آن ناروی است. یعنی در محلی غیرقابل دسترس. بنا به اطلاعات مطبوعاتی، این گنبد بذر دارای درهای دوگانه ضد انفجار با سنسورهای حرکتی، دواتاق بدون هوا، و دیوارهایی است که از بلوک‌های فولادی فشرده به ضخامت یک متر می‌باشد. این جا کارمند تمام وقت ندارد، اما [همان] دسترسی نسبی به این خزانه، امکان نظارت بر فعالیت‌های انسانی را تسهیل می‌کند. هدف اعلام شده، انبار کردن میراث جهانی بذرها به حدی است که بتوان تنوع محصولات را برای آینده حفظ کرد، اما این تنوع محصولات در واقع در انبارهای ویژه سراسر جهان «حفظ» و انبار شده‌اند. براساس کدام پیش‌بینی است که چنین تأسیسات امن و دور از دسترس باید توسعه یابد؟

دست‌اندرکاران و سرمایه‌گذاران این پروژه، همان افرادی هستند که کنترل بذرهای تراریخته جهان را در دست دارند و از میان هواداران علنی کاهش چشمگیر جمعیت دنیا: بنیادهای راکفلر و گیتس، سینجنتا، دوپونت، مونسانتو و سی‌جی‌ای‌آر. یعنی همان کسانی که همواره در حال نابود کردن تنوع محصولات در سراسر کره زمین هستند. چرا آنها ناگهانی باید یاد خدا افتاده و تصمیم بگیرند که همان بذرهایی را که خودشان در همه‌جا نابود می‌کنند، در ناروی ذخیره کنند؟

چندی پیش، ویلیام انگدال مقاله پژوهشی بسیار خوبی درباره این خزانه بذر نوشت و به این نتیجه رسید که، این خزانه به عنوان فروشگاه برای پاتوزن‌های مهلک به وجود آمده، که دی‌ان‌ای هر کدام می‌تواند با بذرهای تراریخته ترکیب شوند و با کمک همان کمپانی‌های بذر در همه جا پخش شوند. هیچ استفاده دیگری بنا به فهرست سرمایه‌گذاران یا نیاز به محلی دور با ایمنی تقریباً ضد‌هسته‌ای برای چنین پروژه‌ای نمی‌توان توضیح داد. انگدال می‌پرسد: «آیا این تصادفی است که همان سازمان‌ها از ناروی تا بنیاد راکفلر تا بانک جهانی، در پروژه بانک بذرهای سوالبارد هم حضور دارند؟» ۲۵

گسترش جغرافیایی سلاح‌های بیولوژیک

نکته قابل توجه این که، وجود پایگاه‌های نظامی در نقاط مختلف جهان، سلاح‌های تهاجمی و سیستم‌های حمل و نقل، و نزدیکی فزینی تا نهایت ممکن به دشمنان بالقوه، شروع جنگ بیولوژیک به مثابه جنگ متعارف به شکل قابل ملاحظه‌ای آسان شده است. به این دلیل است، - حصول اطمینان از توانایی زیر حمله گرفتن دشمن در کمتر از ۳۰ دقیقه در هر جای دنیا، - که ایالات متحده دارای نزدیک به هزار پایگاه نظامی خارجی است. بروشنی، همان ستراتیژی برای جنگ بیولوژیک نیز به کار رفته است و ارتش ایالات متحده با ادعای «حسن نیت»، آزمایشگاه‌های متعددی از این دست را به عنوان «زیرساخت‌های ایمنی و سلامت» در کشورهای دیگر ایجاد کرده است. واقعیت باورنکردنی این که، اطلاعات تأسیسات بیولوژیک در کشورهای دیگر به عنوان اطلاعات «فوق محرمانه» طبقه‌بندی شده‌اند و دور از دسترس مراکز اطلاعاتی و نظارتی دولت کشوری هستند که این تأسیسات در آنجا بنا شده است. واقعیت تکان‌دهنده این که شیوع ابولا تماماً در نزدیکی تعدادی از این آزمایشگاه‌های (فوق محرمانه) سلاح‌های بیولوژیک مشهور ایالات متحده در افریقا آغاز شد.

خبر بسیار وحشتناک دیگر زمانی بود که دانشمندان امریکائی دوباره ویروس آنفولانزای اسپانیولی را تهیه کردند، آنفولانزائی که در سال ۱۹۱۸ نزدیک به ۵۰ میلیون نفر را کشت. آنها تا رسیدن به این تولید نه سال وقت صرف کردند، و حالا مقدار معتابهی از این ویروس در آزمایشگاه‌های فوق امنیتی دولت ایالات متحده در آتلانتا و جورجیا

انبار شده است. همین اخیراً، دانشمندان نوع فوق جهشی ویروس مرگبار آنفولانزای مرعی H5N1 با نرخ حداقل ۵۰ درصد مرگومیر را که مستقیماً بین انسان‌ها قابل انتقال است، ساختند که در سال ۲۰۰۵، موجب وحشت از یک همه‌گیری جهانی و احتمال مرگ صدها میلیون نفر گردید.

اواخر سال ۲۰۱۳، بیش از ۵۰ نفر از برجسته‌ترین دانشمندان جهان تحقیقات ران فوشئیر و همکاران او را در مرکز پزشکی اراسموس در روتردام به شدت مورد انتقاد قرار دادند. آنها مشغول پرورش انواع جهشی ویروس آنفولانزای مرعی H5N1 بودند که برای انسان بسیار خطرناکتر است. دانشمندان منتقد نوشتند که این تحقیق بدین منظور طراحی شده که ویروس را بین انسان‌ها کاملاً قابل انتقال نمایند و بروشنی دارای کاربرد دوگانه نظامی و غیرنظامی است. این آنفولانزای مهندسی شده می‌تواند نیمی از جمعیت دنیا را بکشد، و این تصادفی نیست! ارتش ایالات متحده با بودجه ۴۰۰ میلیون دلاری این تحقیق را پی‌ریزی کرد.

جنگ کوریا

چین در طول جنگ کوریا و بعد از آن شواهد بسیاری را ارائه کرد که نشان می‌دادند، ارتش ایالات متحده پاتوزن‌های بیولوژیکی را هم علیه چینی‌ها و هم علیه مردم کوریای شمالی به کار برده بود. بیش از ۲۵ سرباز امریکائی زندانی بعد از جنگ صحت ادعای چینی‌ها را تأیید کردند. آنها از اطلاعات با جزئیات بیشتر و دقیق‌تری پرده برداشتند که با شواهد مربوط به سیاه زخم، حشرات متنوع مانند سوسک و کیک‌حامل ویروس تب زرد، و همچنین برگه‌های تبلیغاتی آلوده به میکروب وب، که در سراسر منطقه شمال شرقی چین و تقریباً همه کوریای شمالی انتشار یافته بود، هماهنگی داشتند. دولت ایالات متحده فوراً، پرونده اتهام توطئه علیه سربازانی را تشکیل داد که دانسته‌های خود در مورد این فعالیت غیرقانونی را به زبان آورده بودند. امریکا برای ساکت کردن آنها فشار زیادی وارد کرد و حتی وکلای مدافع سربازان را به مجازات‌های نامشخص تهدید کرد. ارتش ایالات متحده به عنوان آخرین تلاش جهت ساکت کردن اسرای جنگی سابق، به سیاه متوسل شد تا آنها را با داروی بسیار خطرناک تازه کشف شده‌ای مورد «معالجه» سریع قرار دهد! این اقدام تلاشی بود برای پاک کردن حافظه سربازان از تمام خاطرات فعالیت‌شان در کوریا، که به معنای نابود کردن حافظه انسان در این روند بود.

گلوبال ریسرچ در ۷ سپتامبر ۲۰۱۵ مقاله‌ای به قلم دیوید سوانسون منتشر کرد. سوانسون در این مقاله جزئیاتی را درباره تلاش امریکائی‌ها برای جاری کردن سیل طاعون خیارکی در کوریای شمالی مطرح می‌کرد. مقاله این طور آغاز می‌شد: «این تقریباً ۶۳ سال پیش اتفاق افتاد، اما از آنجا که دولت ایالات متحده هرگز دست از دروغ‌گوئی درباره آن برنداشته است و اغلب این اتفاق تنها خارج از ایالات متحده شناخته شده است، من می‌خواهم با آن به عنوان یک خبر برخورد کنم.»

«کورتیس لی‌می» نه تنها هرچه در توان داشت به کار برد تا تمامی مردم کوریای شمالی را با بمباران تقریباً همه خانه‌های‌شان از بین ببرد، بلکه امروز شواهد غیرقابل انکار بسیاری وجود دارد که نشان می‌دهند امریکائی‌ها، هم بر سر کوریای شمالی و هم بر سر چین حشرات و مواد آلوده به سیاه زخم، وب، آنسفالیت (ورم مغز) و طاعون خیارکی را ریختند. ۲۶

لس‌آنجلس تایمز سپس در ۱۰ سپتامبر ۲۰۱۲ مقاله‌ای منتشر کرد که موضوع آن پیرامون پزشکانی بود که هنوز بعد از بیش از بیست سال «تلاش می‌کنند تا از معمای هانتاویروس سردر آورند». پاتوزن مرگباری که در سال ۱۹۹۳ در ایالات متحده شناسائی شد. در این مورد، ظاهراً ویروس تنها به سرخپوستان بومی حمله می‌کرد - آلودگی در یک منطقه

محصور بین چهار ایالت بود- و ناگهان موجب اختلال تنفسی و اغلب در چند ساعت مرگ می‌شد. در گزارش‌ها آمده است که بیشتر قربانیان یک روز «احساس می‌کردند که حال‌شان خوب نیست»، و روز بعد می‌مردند. چیزی که به نظر می‌آمد پاتوژنی بسیار اسرارآمیز با منبعی غیرقابل شناسائی باشد. اما بعد، «یک سرخ اتفاقی» از طرف یک بیننده تلویزیون پیدا شد. پزشکی می‌گفت، به نظر او این بیماری بسیار شبیه چیزی است که در سال‌های ۱۹۵۰ در کوریا دیده و ناشی از ویروسی بوده که ارتش امریکا استفاده می‌کرد. آزمایش‌ها نشان داد که این نظر کاملاً درست بود، و بیماری فعلی ناشی از نوعی از همان هانتاویروسی است که در کوریا به سربازان حمله کرده بود. ۲۷

این ویروس توجه‌ها را جلب کرد چرا که بیشتر سربازان امریکائی که در کوریا تصادفاً در معرض آن قرار گرفته بودند، بسیار ناگهانی مردند. دو اطلاعات از گزارش‌های عمومی در آن زمان حذف شد: (۱) این ویروس به تعداد بسیار زیادی به شهروندان کوریای شمالی و چین حمله کرده بود؛ و (۲) هانتاویروس یکی از اقلام گنجینه سلاح‌های بیولوژیکی بود که امریکائی‌ها از دکتر ایشی و واحد ۷۳۱ او به ارث برده بودند. جاپانی‌ها سال‌های نوری از امریکائی‌ها و متحدین غربی در تحقیقات ویروسی پیش بودند و تا اواخر سال ۱۹۳۰ هانتاویروس مرگبار را پنهان کرده بودند. شواهد بسیاری وجود دارد که جاپانی‌ها از این ویروس علیه چینی‌ها استفاده کرده بودند و بعدها هم امریکائی‌ها علیه دو کشور چین و کوریای شمالی. به نظر می‌آید بخشی از مواد تسلیح‌شده از محفظه‌های خود بیرون آمده و سربازان امریکائی و کوریای جنوبی نیز در معرض این ویروس دست‌ساخته قرار گرفته باشند.

ادامه دارد